

Zprávy z farnosti

04/2013

Jaro? Asi už ano. To je jistě radostná zpráva. Ale ještě daleko hlubší radost můžeme prožívat o svátcích Vzkříšení. Různé zvyky, tradice, kolem velikonočních svátků mohou být zajímavé, ale nesmí nám uniknout podstata. Smrt je přemožena, začíná nový život. Smrtí, obětí na kříži, nás Pán Ježíš osvobodil od hříchů a otevřel nám nebe. Na nás je, abychom svoje hříchy poznali a pak je vyznali, aby nám mohlo být odpuštěno a tím se pro nás otevřelo nebe. Při vyznání víry říkáme: „Věřím v odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.“ Nestáčí to jenom odříkávat, žijme to. Teď máme krásnou příležitost otevřít se plodům Boží lásky. Otevřme bránu svého srdce.

V tomto duchu přeji Požehnané a radostné prožití celé doby velikonoční, která je před námi.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2013

Na každý měsíc jsou vyhlašovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

DUBEN

1. Aby **veřejná modlitba a oslava víry** byla pro věřící pramenem života.
2. **Za místní církve v misijních zemích**, aby byly znamením a nástrojem naděje a vzkříšení.
3. Aby věřící křesťané nacházeli v **Božím slově** útěchu, naději a radost.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Setkání seniorů - Přijďte mezi nás!

Setkání seniorů na faře v Podmoklech již krásně vešlo ve známost a tak není divu, že jsme se setkali i na druhé úterý v měsíci březnu. Kde jsou dva a nebo tři, tam jsem já mezi nimi - asi takhle by se dalo hodnotit minulé setkání seniorů. Bylo moc fajn poznat se vzájemně a taky si popovídat. Vždyť každého trápí něco jiného. Společně se pak za naše starosti, nemoci a všechny přátele pomodlíme. V modlitbě je svěříme Božímu milosrdenství. Vždycky je příležitost také ke sdílení a malé agapé z vlastních zdrojů.

V měsíci dubnu se naši senioři z farnosti Děčína - Podmokly a Benešova nad Ploučnicí vypraví na pouť kněží na Velehrad. Zde se zúčastní společné bohoslužby s kněžími. Po té budou pokračovat na poutní místa v blízkém okolí. Na tuto pouť bylo možné se přihlásit během setkání seniorů nejdéle však do 20 března. Cena poutě je 800 Kč včetně cesty a noclehu. Naše setkání bude opět druhé úterý v měsíci dubnu a tak každý, kdo se cítí být aktivním seniorem, přijďte mezi nás.

animátorka seniorů Lída Šumová

Jordanova lahodná čokoláda z Děčína

Nebývá zvykem v našem zpravodaji uvádět reklamy. Zde ale musíme udělat výjimku. V prostorách naší fary se totiž nyní nachází něco, co hezky vyvažuje duchovno. Byl zde nově otevřen krámeček, který bude zřejmě některým z nás přímo lahodit! V krámku je možno si zakoupit originálně ručně vyráběné čokoládové bonbony. Mléčné, hořké, různých tvarů, s různou náplní, a to jak v podobě bonboier, tak bonbónů kusových.

Pro mimo děčínské ještě kontakt: Husovo nám. 99/13, Děčín 4-Podmokly; tel.: +420 737 856 876; e-mail: JordanThomas@seznam.cz. Otevírací doba Po-Pá 8:00-17:00, So 8:00-12:00. Lahodné mlsání přeje firma Jordán & Thomas.

Mojžíšova doktrína platí i pro Česko

V prvních pěti knihách Starého Zákona, zvaných knihy Mojžíšovy, se vypráví o tom, jak Hebrejové upadli do egyptského otroctví, jak v něm strávili asi 15 generací a jak je pak Mojžíš z egyptského zajetí vyvedl už jako izraelský národ do země zaslíbené. Je to příběh o prvních počátcích naší současné euroamerické civilizace koncem 2. tisíciletí př. Kr., tedy asi před 3200 lety.

Pochod ze severovýchodního Egypta (z biblické země Gošen) do dnešní Palestiny zabral Izraelitům 40 let a my se díváme, jak jim mohlo těch pár stovek kilometrů tak dlouho trvat. Pravda, byla to víc válečná výprava než pochod Praha-Prčice, ale i tak je čtyřicet let dlouhá doba. A proč to nebylo dvacet let nebo šedesát let?

Pozornému čtenáři knih Mojžíšových neujde, že pochod Gošen - Jericho nebyl ani výlet, ani husitská spanilá jízda. Byla to cesta z otroctví ke svobodě vyvoleného národa, a to s sebou neslo četné komplikace. Když si připomeneme, jak vyvolený národ na cestě ke svobodě nařikal, jak vzpomínal na hrnce masa a rovnost mezi otroky v Egyptě, uvědomíme si, co Mojžíš se svým lidem zkusil a že ho neponechal „na poušti“ zrovna čtyřicet let náhodou.

40 let byla v těch časech doba dvou generací. Ten, kdo se na cestě za svobodou hned na začátku narodil, tomu bylo před branami Jericha, kde pochod vítězně skončil, 40 let. Jeho dětem, narozeným po cestě, bylo 20 let. Dvě generace hledící dopředu ke svobodě, a ne zpět do otroctví. Bez těchto dvou generací zde nebyla pro svobodu žádná šance. To Mojžíš věděl nebo mu to vnukl sám Jahve. Dříve než za 40 let nebylo možno na vyvolený národ svobodu pustit. Nevěděl, co to je a co to není. Neuměl se svobodou zacházet. Zahubil by ji a ona možná jeho.

My Češi jsme se na pochod za svobodou vydali před 23 lety. Teď jsou generace delší, tedy sotva před jednou generací. Mnozí jsme si teď chtěli zkusit, zda Mojžíšova doktrína dvou generací dosud platí. Zda platí i pro vyvolený národ český, zda platí pro informační společnost. Za ten experiment to stálo. Stará civilizační doktrína platí pořád.

Doktrína dvou generací platí i pro Čechy. Český národ žil v otroctví. bylo to příjemné otroctví. Kila vepřového, levné pivo, plno legrace na účet otrokářů. Svoboda 1918? Pozor, ve svobodě žila jen jedna generace, nikoliv potřebné dvě. Druhá už byla za v otroctví a třetí i čtvrtá rovněž.

Doktrína dvou generací platí i v informační společnosti. Marketingové agentury ve volebních štábech dělaly svou práci dobře a kandidáti jim právem děkovali. Marketingové techniky, které uvádějí na trh jogurty a minerálky, jsou účinné. Ví se, jakou informaci pro publikum vybrat, a hlavně v jakém obalu ji publiku prezentovat. Jenomže svoboda a cesta k ní nejsou produkty. Svoboda není výběr mezi dvaceti jogurty. Svobodu na trhu ani nekoupíš, ani neprodáš. Svoboda není zadání pro marketingovou agenturu. Zmýlili jsme se. Svoboda jako dítě pomalu roste v srdcích alespoň dvou po sobě jdoucích generací.

Svoboda není výtvor svobody a demokracie není výtvor svobody. V demokracii někdy vznikne svoboda a ve svobodě někdy vznikne demokracie. Svoboda nesnáší odplatu neboli retribuici. Spojte si to s Benešovými dekrety nebo s Klausovou amnestií. Kdo volá po odplatě nebo ji obhájí, ten ještě svobodou není. Svoboda je milosrdenství. Retribuce nemá co dělat ani se spravedlností. Ke spravedlnosti patří náprava, ne pomsta.

Prezident patří státu

Říkáte, že ten nebo onen není můj prezident. Autor této úvahy žil v době všech deseti dosavadních československých a českých prezidentů. Může vám je pro pobavení obodovat podle kvality: Masaryk 10; Havel 9; Beneš 6; Hácha 5; Klaus 3; Svoboda 2; Zápotocký 1,5; Novotný 1; Husák 0,5; Gottwald 0. Dokonce by se mohl o své bodování i hádat. Ale žádného z těch pánů by nemohl nazvat „můj prezident“. Prezident nepatří občanům, ať už se volí přímo, nebo nepřímou. Prezident patří státu, a chcete-li už trochu emocí, tak patří naší vlasti. „Můj prezident“ je nmysl. Ani Karel Schwarzenberg by nebyl „můj prezident“, jakkoliv to byl i podle mého mínění už od samého počátku, kdy mu agentury pro průzkum veřejného mínění dávaly pět procent, ten nejlepší kandidát. Proč? Inu, protože věděl, co není svoboda a taky, kdy má prezident bdít a kdy spát. Ale věděl, co to je svoboda? To se ví, že ne. To vědí jenom ty dvě generace po sobě, které si vždy znovu a znovu musí ke své svobodě přes vyprahlou poušť dojit.

Úloha prezidenta spočívá v tom, nebránit generacím v jejich cestě za svobodou, i když on sám, podobně jako ten Mojžíš, do země zaslíbené už nevstoupí. Prezident musí pečlivě zkoumat podezřele svůdné okraje naší civilizace, z nichž se zdá kynout moc, sláva, peníze a spotřební blahobyt. Jsou to i teď, jako vždy byly, různé temelínizace, manažerizace a vůbec hanbatizace na věčné časy. To všechno je jen marketingový trik, bludné světélko nad bezdnou bažinou. Padnout do té bažiny a utopit v ní svou svobodu je nebezpečnější než kdy dřív. To riziko čeká nejen jedenáctého prezidenta, ale ještě i toho dvanáctého a třináctého. Možná i čtrnáctého. Teprve pak uzraje svoboda pro druhou generaci, která se právě teď rodí.

Na jaké místo v pořadí kvality se příští prezidenti zařadí? Alespoň místo třetí budiž jejich díl. Jaká bude skutečnost?

Bože, chraň a veď české prezidenty, když můžeš už stovky let chránit i tu britskou královnu. Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím. Hlavně nedej zahynouti svobodě druhé generace.

Karel Čermák, advokát, bývalý ministr spravedlnosti

Retribuce (z lat. re- + tribuere = oplatit; často se užívá i jako plurál tantum) znamená odplata. Retribuce je součástí a jednou z funkcí každého trestu, tohoto termínu se však užívá zejména v případech, kdy je odplata vykonávána masově, na velké skupině osob, zpravidla plošně a bez přesného rozlišení individuálního zavinění, na podkladě presumované kolektivní viny. Nejčastěji se o retribuici hovoří v případech odplaty vykonávané po skončení války na poraženém nepříteli a jeho pomocnících – kolaborantech; tento poslední význam v soudobém usu výrazně převažuje a proto je někdy pokládán za definitorický.

Wikipedie

Zpráva o uspořádání Orlického kostela

k jeho třístému výročí

2. pokračování - úvod viz. ZzF 2013-03

Liturgická obnova

My, pamětníci latinské liturgie, jsme liturgickou obnovu přivítali s vděčností a přijali ji za svou. Zatímco tridentskou mši kněz sloužil sám bez účasti lidí, dnes liturgii slaví celé shromáždění za vedení předsedajícího.^{/5} Nikdo už nemusí být pouhým návštěvníkem bohoslužeb. Každý je důležitý, s každým se počítá: všichni naslouchají, odpovídají, děkují, každý je zván („všichni jezte a pijte“).

Středem liturgického prostoru je Stůl Páně, ne svatostánek.^{/6}

Nejdůležitější naší civilní slavností je společné jídlo. Ježíš geniálně ke své Hostině použil rodinnou náboženskou slavnost u stolu, povýšil ji a jako slavnost rodiny (božích dětí) nám ji daroval. To my se často snažíme bohoslužbu vyjmout ze života do „posvátného prostoru“.^{/7}

Kdo nepochopil podstatu stolování, neporozumí liturgii. Hostina i liturgie jsou setkáním přátel: „Jsem tu pro Tebe“. Slavit a stolovat lze jen s druhými.

K tomu uvedu nedávnou zkušenost. V dobách komunismu se začaly stavět v bytech malé kuchyňky. Jenže rodina se odedávna shromáždí u okolo mámy, stolu a ohně - zvláště pokud se na něm něco peklo nebo vařilo. (Také jste obléhali sporák a maminku, která připravovala omelety nebo lívance?) Malá kuchyň se neosvědčila. Vracíme se k velké kuchyni s jídelnou a velkým stolem.

Nové kostely mají mít půdorys umožňující shromáždění okolo Stolu Páně.

Orlický kostel

Letohradská farnost má celkem asi 9 tisíc obyvatel a 8 kostelů. V samotném Letohradě (přes 6 000 obyvatel) máme 5 kostelů (z toho 4 barokní).

Ve farnosti se většinou známe, ledacos spolu podnikáme, vzděláváme se a slavíme.^{/8}

Farní kostel sv. Václava na náměstí (s mimořádnou štukovou výzdobou) je celý den otevřený. Ale je pro nás malý, druhou nedělní bohoslužbu (nejvíce navštěvovanou) slavíme v orlickém kostele Nanebevzetí P. Marie. Kostel byl postaven v roce 1711 na samém konci obce. V dnešní době nemůže být mimo bohoslužby otevřen.

Po roce 1966 farnost prošla díky P. Františku Karlovi liturgickou reformou jako málokde.^{/9}

Laici uváděli bohoslužbu, celý kostel zpíval nové písně s klavírem a kytarami (varhany byly ve špatném stavu). Presbytář byl prodloužen do lodi pro nový Stůl Páně, protože v presbytáři překážela kazatelna. Kostel se stal nejvíce navštěvovaným v celém okrese a protikomunistickou baštou. Další kněží tu i přes veliký tlak režimu udrželi živou bohoslužbu.

Poznámky:

/5 Lidé, nerozumící latině se při mši modlili své soukromé modlitby (krásnou kulisu jim k tomu vytvářely slavnostní hudební mše v latině a výzdoba kostela).

Dnes někteří lidé opět volají po tridentské, latinské bohoslužbě. Mše je pro ně pouze osobní modlitbou a společenství druhých je obtěžuje. Neobjevili význam společné modlitby a společného slavení, neobjevili ani Ježíšův záměr vložený do Večeře Páně?

Ježíš vždy přiváděl lidi dohromady.

/6 Je už jen jeden společný prostor k liturgii, jen jeden Stůl Páně (ostatní historické oltáře jsou bývalými oltáři, proto nemají být prostřeny ubrusy – ubrus zve k zasednutí u stolu). Středem liturgického prostoru je Stůl Páně, ne svatostánek.

Církevní dokumenty říkají „Tělo Páně uchováváme:

1. jako pokrm na cestu pro umírající,
2. pro ty, kteří se nemohli zúčastnit liturgie,
3. pro adoraci.

/7 Zatím co pohané určitý prostor prohlašují za sakrální, židé vědí, že celá země je posvátným prostorem (vše vyšlo z boží ruky a jeho srdce). Navíc Ježíš svým životem zvláštní měrou celý život posvětil. Vše máme svým životem „posvěcovat“.

Jeruzalémský chrám nebyl přáním Hospodina, však také existoval jen krátce.

/8 V letohradské farnosti mimo jiné např. výborně slouží Charita, máme pracovitou mládež, skautských táborů se účastní 200 skautů, hasičská mládež má další tábor, Jednota Orla je největší v Pardubickém kraji, máme krásné ekumenické vztahy, nedělní bohoslužby slaví přes 500 lidí. Pořádáme různé přednášky a kulturní akce. Dvacet let máme týdně biblickou hodinu. Za tu dobu jsme také čtyřikrát během nedělních bohoslužeb prošli cyklem o liturgii. (Z tohoto cyklu vznikla kniha: Václav Vacek: „**Pozvání k Večeři Páně**“. Praha, Vyšehrad 2008.)

/9 Liturgická komise biskupské konference ČSSR v roce 1965 uložila duchovním správcům:

- osobní prostudování liturgické obnovy,
- vzdělávání věřících,
- používat při liturgii národní jazyk,
- upravit liturgický prostor (pořízení Stolu Páně, ambonu a sedes).

Pro komunistický útisk šlo vše ztuha. Navíc v městech byli duchovními správci převážně kněží kolaborující v „Mírovém hnutí duchovenstva“, později v „Pacem in terris“, kteří většinou neoplývali pastorační horlivostí.

Mnohde se liturgická obnova smrškla jen na poslední dva body.

pokračování příště

Václav Vacek, farář letohradský

Okénko do knihovny

autor: neznámý...
název: Zastav se na chvíli a čti!
z obsahu:

Když jsem včera vystupoval z vlaku, přede mnou šla pomalým tempem stará žena. Pospíchal jsem a nevěděl, jak ji předběhnout. Nepříčetně mě vytáčela. Vtom jsem se zarazil a říkám si, kam vlastně pospíchám? Ozvaly se ve mně výčitky svě-

Š e č í n - Š o d n o k l u b y

domí, že jsem se v duchu zlobil na ženu, která měla dost času a navíc za svoji pomalost nemohla. Celý život pracovala a možná si i hodně vytrpěla. A možná i všechno trpělivě nesla. A já jsem takový netrpělivý a malicherný. A to všechno jen proto, abych byl o 10 minut dřív doma. Ty minuty i tak promrhám na internetu nebo u televize.

Alibisticky to shodím na dobu, ve které žijeme. Všichni jsme hrozně uspěchaní. A večer zjistíme, že jsme toho zase moc nestihli. Frustrování zalehneme a usneme spánkem spravedlivých.

Přes SMS si vyznáváme lásku, přes chat komunikujeme a do očí si nemáme co říct. Trápí nás účty, kariéra. Ve schránkách se nám hromadí maily, protože nemáme čas odeslat. Na polici se nám hromadí knihy, neboť nemáme čas číst, nevíme, jak voní příroda, protože nemáme čas k ní přivonět! Do kdy to ale vydržíme? Čím víc toho chceme stihnout, tím méně toho stihneme. Věnujeme velmi času věcem, které si to nezaslouží. Neumíme se zastavit a uvědomit si hodnotu věcí. Nafotíme spoustu fotografií, ale už si je ani neprohlédneme = vypálíme je na CD a tím to končí. Počítače máme plné hudby, na kterou nemáme čas, máme množství televizních kanálů, které ani nestačíme všechny sledovat. Místo zábavy stres! Stále kontrolujeme mobil, jestli nám někdo nevolal, přestáváme si vážit krásných věcí, kvůli kterým se vyplatí žít.

Můj děda má 87 roků. V životě

- nebyl v zahraničí,
- nemá mobil,
- poslouchá jednu stanici na svém starém rádiu.
- A přitom si myslí, jaký krásný život prožil.
- S úsměvem vzpomíná, těší se z pěkného dne, z vůně dřeva, ze svých vnoučat.
- Žil těžký život, ale váží si ho!

To my dnes neznáme. A tak máme infarkty, rakovinu, deprese. A možná by stačilo jen zpomalit! Tvzení, že se to nedá, neobstojí. Zamysleme se, kolik času věnujeme nepodstatným věcem. Zkusme vypnout mobily a počítače a porozprávět si.

Snad jsem si uvědomil svůj rychlý život včas, abych zpomalil. Kamarád má chalupu v malé osadě obklopené horami, není tam signál, žádná televize, obchod otevřený jen v úterý a ve čtvrtek a jedna hospoda 5x5 m.

Asi tam zaběhnu, abych zpomalil a nezlobil se na staré lidi, kteří si váží zbytku života a zbytečně nespěchají za smrtí, tak jako mnozí z nás!

Pěkný den - a zpomalte - žijete jen jednou - a velmi krátce!

vybrala M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté od 11:00 do 11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

- Ze školních lavic: U černocho se nepozná, když je bledý nebo když se stydí.

Farní rada

Zpráva z 11. zasedání Farní rady ze dne 10. března 2013

Farní rada se sešla v neděli 10. března. O čem farní rada jednala?

- **Vizitace farnosti**

Po Velikonocích proběhne vizitace farnosti. Farní rada se sejde s generálním vikářem naší diecéze. Tohoto setkání se mohou zúčastnit i ostatní farníci.

- **Změna času**

Bohoslužby ve svatém týdnu se budou konat už ve změněném čase, tj. od 18:00, přestože ke změně zimního času na letní dojde až 31. března 2013.

- **Promítání**

V pátek 12. dubna 2013 se bude na faře promítat film **Čistá duše**. Je to životopisný film o držiteli Nobelovy ceny za ekonomii Jonhu Naschovi.

- **Pout' k sv. Jiří**

V sobotu 27. dubna 2013 se bude konat poutní mše svatá v zámecké kapli sv. Jiří. Bohoslužbu celebruje P. Martin Davídek, zpívat bude Děčínský chrámový sbor. Všichni jste srdečně zváni.

- **Noc kostelů**

V pátek 24. května 2013 se opět uskuteční „**Noc kostelů**“. Pro všechny zájemce bude otevřena většina kostelů v naší farnosti. Program bude ještě upřesněn.

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady bude upřesněno podle vizitace farnosti.

Složení Farní rady římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly pro léta 2012 - 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

- Zákazník v prodejně počítačů: „Hledám napínavou dobrodružnou hru na PC, která pro mě bude představovat opravdovou výzvu.“ „Tak to zkuste s Windows – budete opravdu nadšený...“

- Jestliže farář zůstává na faře, izoluje se od ostatních. Jestliže farář chodí po návštěvách, nikdy není na faře k zastížení...

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2013	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 094 Kč	1 423 Kč	3 587 Kč	Na katolické školy
Únor	9 204 Kč	1 238 Kč	2 782 Kč	Svatopetrský halář
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	17 298 Kč	2 661 Kč	6 369 Kč	

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2013				21. dubna
19. května	16. června	21. července	18. srpna	15. září
6. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	17. listopadu	15. prosince	

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

☞ **Tříkralová sbírka** – Bylo by zajímavé, jak si stojíme proti jiným (i o hodně menším) farnostem v diecézi, ale není zde pro to dostatek místa...

Uvedu alespoň porovnání farnosti ŘKF Děčín-Podmokly za roky 2012 / 2013. Počet kasiček: 12 / 10 a vybráno: 19 208 Kč / 22 272 Kč. Celkem Litoměřická diecéze 1 196 347 Kč / 1 499 818 Kč.

- ☞ **Poutní místo Rokole a schönstattské sestry Mariiny** – Jaké jsou zajímavosti poutního místa, proč a kdy sem schönstattské sestry přišly, jak zde dnes žijí, čím se zabývají a co vše se zde nabízí poutníkům, se dozvíte v pořadu rádia Prohlas, studia Vojtěch, který si můžete poslechnout v úterý 26. března 2013 ve 22:00 a v pondělí 1. dubna 2013 v 16:30.
- ☞ **Víkend pro chlapy ze severu** – na téma: „*Na otci záleží, aneb každý muž je otcem*“, se bude konat od 12. do 14. dubna 2013 v Domě Setkání v Albeřicích.
- ☞ **Víkend pro ženy** – od 26. do 28. dubna 2013 se koná v Jiřetíně pod Jedlovou. Téma: *Velké a malé ženy v bibli*, P. Radek Jurečka a *Život rodin v Keni*, Renata Rokůsková. Více na www.centrumprorodinu.cz.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> – navštivte naše/vaše stránky!

Rok víry

Co by měl nový papež v církvi změnit?

ROK VÍRY 2012
2013

Dnes začíná konkláve. Co mě napadá při konkláve, při jeho začátku?

Vždycky bylo v církvi (a pro církve) zle, když její představitelé, a to ať nositelé církevních hodností, tak masy prostého lidu, ti všichni jsou představitelé církve, natvrdo nedodržovali Boží zákon. Což jsou – ve vzestupné řadě – církevní ustanovení, Desatero, duch evangelia. Zle bylo, když věděli, ale nedodržovali.

Ale ještě horší pro církve bylo, když křesťané už ani nevěděli, co Bůh chce – a ani přesně neznali, jaké jsou pravdy víry, v co mají věřit a v co ne; každý si věřil v něco jiného. Odvykli si ptát se církve – a když bylo úplně nejhůř, tak tomu bylo i tak, že ti, kdo jsou v církvi za nauku zodpovědní, už nebyli schopni a někdy ani ochotni zvěstovat, co Bůh naučil svou církev.

Neví-li, v co církve věří – a v čem se ještě nevyjádřila a co ponechává různosti názorů, jsem v duchovním boji bezbranný jako kuře na frontě. Ptám-li se místo neomylného učitelského úřadu církve jenom sám sebe, nedozvím se nic. Vlastní svědomí nepoučené ze zdroje pravdy mi poskytuje informace jen o mém vlastním sobectví a chtíči. Chtíč mi dá přesnou informaci, co už v nauce církve údajně zastaralo a co má církve neprodleně změnit...

Nejhůř bylo, když mnozí křesťané už ani nevěděli, co Bůh a církve učí a co je pouhé organizační ustanovení – co je tedy možné změnit a co ne. Na začátku reformace byla především velká neznalost a zmatek v nauce církve.

Tak je tomu i dnes.

Dobří lidé se „nadchýňají“ tu pro nějaké – na první pohled pochybné – mimořádné zjevení, tu pro kritiku nějakých údajných nepořádků v církvi, které ale žádnými nepořádky nejsou, tu zase hájí neobhajitelné a tady zas skupinka napravuje úplně sama úplně celou církve, a to od základu... Aktivistka Kateřina Lachmannová jednou řekla, že současná církve jí připadá jako armáda, kde jeden se zakopává a ji-

ný vyráží do útoku a někdo na něj z vlastních řad střelí... Velmi trefné. (Ostatně i ona sama se někdy chová právě tak.) Mezi dezorientovanými teology, publicisty a nositeli odpovědnosti jsou dnes ovšem dvě jasně odlišené skupiny: svůdcové a svedení, ti poplétající a ti popletení... Papež Jan Pavel II. se tomuto vývoji snažil čelit vydáním závazného Katechismu katolické církve, ale i ten někteří teologové a učitelé ignorují, dokonce programově ignorují.

„Co by měl nový papež v církvi změnit?“ ptal se novinář na Svatopetrském náměstí. „Myslím, že by měl docela rázně zakročit,“ zněla odpověď. „Proti komu?“ na to novinář. „Především proti těm, co se ptají náhodných chodců – a myslí si, že tak dostanou smysluplnou odpověď na nejsvětější, nejposvátnější, tajemné pravdy víry.“

František Schildberger, Duchovní postřehy, úterý 12. března 2013

Symbolická fotografie odstoupivšího Benedikta XVI. a nového papeže Františka. Snímek pochází z roku 2007, iDNES.cz

Máme papeže

Katolickou církev povede argentinský jezuita Jorge Mario Bergoglio

„Habemus papam“ - Máme papeže. Na balkonu u baziliky svatého Petra ve Vatikánu symbolickou větu vyslovil kardinál-jáhen hodinu poté, co se co úspěšnou volbu oznámil bílý dým nad Sixtinskou kaplí. Katolickému světu pak oznámil, že novým papežem se stal Jorge Mario Bergoglio z Argentiny.

Po středeční osmé hodině večer na balkonu u baziliky svatého Petra vystoupil kardinál Jean-Louis Pierre Tauran, který k davu na Svatopetrském náměstí pronesl slavné „Habemus Papam dominum cardinalem q ui sibi nomen imposuit...“ - Máme papeže, pana kardinála Jorge Maria Bergoglio, který si zvolil jméno František.

Jorge Bergoglio si vůbec jako první zvolil jméno František – a není to jediné prvenství, které spolu se svým zvolením získal. Zároveň je prvním jezuitou i prvním Jihoameričanem v úřadu.

Šestasedmdesátiletý Bergoglio se narodil 17. prosince 1936 v Buenos Aires italským imigrantům. Vystudoval chemicko-průmyslovou střední školu a v 21 letech vstoupil do jezuitského řádu. Vystudoval filozofii a teologii v San Miguel u Buenos Aires.

Od 28. února 1998 je arcibiskupem Buenos Aires. Traduje se, že při posledním konkláve v roce 2005 skončil údajně „druhy“ za Josephem Ratzingerem.

Když Argentina v roce 2010 jako první latinskoamerická země zlegalizovala sňatky homosexuálů, silně to kritizoval jako „destruktivní záměr proti plánu Boha“ a adopce dětí gayi označil za „formu diskriminace dětí“.

Argentinská prezidentka Cristina Fernándezová mu oponovala s tím, že „církevní tón jí připomíná středověk a inkvizici“.

Zvolení nového papeže oznámil bílý dým, který v 19:07 začal stoupat z improvizovaného komína Sixtinské kaple. Pro vítěze hlasovala nejméně dvoutřetinová většina z 115 kardinálů mladších 80 let.

Jakmile bylo zřejmé, že kouř nad Sixtinskou kaplí je skutečně bílý, tisíce lidí shromážděných i za deštivého počasí na Svatopetrském náměstí propukly v mohutný jásot a začaly mávat národními vlajkami svých zemí. Zvolení papeže potvrdilo i vyzvánění svatopetrských zvonů.

ihned.cz, 13. 3. 2013, 20:31

Homilie papeže Františka v Sixtinské kapli

V pět hodin odpoledne slavil nový Petrův nástupce v Sixtinské kapli Apoštolského paláce mši svatou se všemi kardinály voliteli. V latinské liturgii mše za církev zazněla čtení v italštině (s výjimkou evangelia: Iz 2, 2-5; Žl 97; 1 Petr 2, 4-9; Mt 16, 13-19). Také spatra pronesená homilie papeže Františka byla v řeči papežových rodičů:

„Ve třech čteních, která jsme slyšeli, spatřuji společné téma: pohyb. V prvním čtení jde o pohyb putování, ve druhém o pohyb budování církve a ve třetím, tedy v evangeliu o pohyb vyznávání. Putovat, budovat a vyznávat.

Putování: Jakubův dome vyjdi v Pánově světle. To je první věc, kterou řekl Bůh Abrahamovi. Kráčeť v mé přítomnosti a budeš bez úhony. Když se zastavíme, nejde to. Třeba kráčeť stále v přítomnosti Páně, ve světle Pánově a snažit se žít v oné bezúhonnosti, kterou Bůh požadoval od Abrahama ve svém zaslíbení.

Budovat. Budovat církev. Hovoří se o kamenech. Kameny jsou tuhé, ale živé, pomazané Duchem svatým. Církev, Kristova nevěsta je budována na onom náročném kameni, kterým je sám Pán, pohybem našeho života.

Třetí pohyb je vyznávání. My můžeme putovat, kolik chceme, můžeme toho spoustu vybudovat, ale pokud nebudeme vyznávat Ježíše Krista, nepůjde to. Stane se ONG, ale nebudeme církví, Pánovou nevěstou. Když se nekrácí, stojí se. Když se nestaví na kamenech, co se stane? Stane se to, co se stává dětem na pláži, když staví hrady z písku. Všechno se zhroutí, nedrží to pohromadě. Když se nevyznává Ježíš Kristus - napadá mne věta z Leona Bloy: „Kdo se nemodlí k Pánu, modlí se k ďáblu“ - když se nevyznává Ježíš Kristus, vyznává se svěťáckost ďábla, mondénnost démona. Kráčeť, budovat-stavět a vyznávat. Věc však není vždycky

tak jednoduchá, protože během putování, při budování a při vyznávání někdy dojde k otřesům, nastanou hnutí, která nepohánějí vpřed, ale stahují nás nazpět.

Evangelium pokračuje touto zvláštní situací. Samotný Petr, který Ježíše Krista vyznal, mu říká: „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha. Půjdu za tebou, ale nemluvmě o kříži. To tam nepatří. Budu tě následovat v jiných možnostech, bez kříže.“ Když kráčíme bez kříže, když budujeme bez kříže a když vyznáváme nějakého Krista bez kříže, nejsme Pánovými učedníky, jsme světáky, jsme biskupy, kněžími, kardinály, papeži, ale nikoli Pánovými učedníky.

Chtěl bych, abychom všichni po těchto dnech milosti měli odvahu – právě odvahu – putovat v Pánově přítomnosti, s Pánovým křížem, budovat církev na Pánově krvi, která je prolita na kříži, a vyznávat jedinou slávu Krista Ukřižovaného. A tak půjde církev vpřed.

Preji nám všem, aby se nám od Ducha svatého na přímluvu Naší Paní, naší Matky, dostalo této milosti: putovat, budovat, vyznávat Ježíše Krista Ukřižovaného. Kéž se tak stane.“

V závěru dnešního dne Svätý otec odpečetil vstup do papežského apartmá v apoštolském paláci, aby umožnil vykonání nutných úprav. Doposud tedy bydlí v Domu sv. Marty.

Milan Laser, česká sekce Vatikánského rozhlasu, 14. 3. 2013

Pravá moc je služba

Homilie papeže Františka při inaugurační mši svaté, nám. sv. Petra:

Drazí bratří a sestry, děkuji Pánu, že mohu celebrovat tuto mši svatou na zahájení petrovské služby právě o slavnosti svatého Josefa, snoubence Panny Marie a patrona všeobecné církve. Tato shoda okolností má velice hluboký význam. A jsou to také jmeniny mého ctěného předchůdce, jemuž jsme všichni nablízku modlitbou plnou vřelosti a vděčnosti.

Srdečně zdravím bratry kardinály a biskupy, kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice a všechny věřící laiky. Jsem vděčný za to, že přišli také představitelé jiných církví a církevních společenství, jakož i představitelé židovské obce a ostatních náboženských komunit. Srdečně zdravím rovněž hlavy států a předsedy vlád, představitele oficiálních delegací mnoha zemí a diplomatický sbor.

V evangeliu jsme slyšeli, že „Josef udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě“ (Mt 1, 24). Tato slova již obsahují poslání, které Bůh svěřuje Josefovi, totiž aby byl kustodem, ochráncem. Ochráncem koho? Marie a Ježíše, ale také celé církve, jak zdůraznil bl. Jan Pavel II.: „Svätý Josef, který s láskou ochraňoval Marii a s radostí se věnoval výchově Ježíše Krista, také dnes stráží a chrání mystické Tělo Vykupitele, církev, jejímž obrazem i vzorem je nejsvětější Panna“ (Redemptoris Custos, 1).

Jak tuto ochranu Josef uskutečňuje? Diskrétně, pokorně a mlčky, ale také ustavičnou přítomností a naprostou věrností i tehdy, když nerozumí. Od manželství s Marií až k epizodě s dvanáctiletým Ježíšem v Jeruzalémském chrámu je pozorný a s láskou v každé chvíli provází. Je po boku Marie, svojí nevěsty v klidných i obtížných chvílích života, cestou do Betléma na sčítání lidu a v úzkostných i radostných chvílích porodu, v dramatickém okamžiku útěku do Egypta, v tíživé situaci

před nalezením syna v chrámu a potom v každodennosti, doma v Nazaretu, v dílně, kde učil Ježíše řemeslu.

Jak prožívá Josef své povolání ochránce Marie, Ježíše a církve? V ustavičné pozornosti vůči Bohu, otevřenosti k Jeho znamením, disponibilitě k Jeho plánu, nikoli svému. A to je to, co Bůh žádal od Davida, jak jsme slyšeli v prvním čtení. Bůh si nepřeje dům zbudovaný člověkem, ale touží po věrnosti vůči Svému Slovu, Svému plánu. Bůh sám si buduje dům z živých kamenů označených Jeho Duchem. A Josef je „ochráncem“, protože umí naslouchat Bohu, nechá se vést Jeho vůlí, a právě proto má větší vnímavost pro lidi, kteří jsou mu svěřeni. Dovede číst události realisticky, je pozorný k tomu, co se děje kolem, a umí přijmout ta nejmoudřejší rozhodnutí. V něm, drazí přátelé, vidíme, jak se odpovídá na Boží povolání: ochotně a pohotově. Ale vidíme také střed křesťanského povolání, jímž je Kristus! Chraňme Krista ve svém životě, abychom chránili druhé, abychom chránili stvoření!

Povolání ochraňovat se však netýká jenom nás křesťanů; má předcházející dimenzi, která je jednoduše lidská a týká se všech. Chránit veškeré stvoření, krásu stvoření, jak nám bylo řečeno v knize Geneze a jak nám ukázal svatý František z Assisi, znamená respektovat každé Boží stvoření i prostředí, ve kterém žijeme. Znamená chránit lidi, pečovat o lidi, o každého člověka s láskou, zvláště o děti, o staré lidi, o ty, kteří jsou nejkřehčí a kteří se často ocitají na periferii našeho srdce. Znamená to vzájemně o sebe pečovat: v rodině, kde se manželé vzájemně ochraňují, potom pečují o děti a postupně pak děti začínají ochraňovat rodiče. Znamená to upřímně prožívat přátelství, které je jakousi vzájemně poskytovanou ochranou v důvěrnosti, v úctě a dobru. Vlastně všechno je člověku svěřeno do ochrany; je to odpovědnost, která se týká nás všech. Buďte ochránci Božích darů!

A když člověk ztratí tuto odpovědnost za ochranu, když se nestaráme o stvoření a bratry, pak dostává prostor zkáza a srdce okorává. V každé historické době, bohužel, existují „Herodové“, kteří plánují smrt, ničí a hzdý tvář muže i ženy.

Chtěl bych, prosím, požádat všechny, kdo zaujímají zodpovědná místa na ekonomickém, politickém a sociálním poli, všechny muže a ženy dobré vůle: buďte „ochránci“ stvoření, Božího plánu vepsaného do přírody, strážci bližních, životního prostředí; nedovolujme znamením zkázy a smrti, aby provázela putování tohoto našeho světa! Avšak, abychom mohli „chránit“, musíme také pečovat sami o sebe! Pamatujme na to, že nenávisť, závist a pýcha špiní život! Chránit tedy znamená bdít nad svými city, nad svým srdcem, protože právě odtamtud vycházejí dobré a zlé úmysly: ty, které budují, i ty, které ničí! Nesmíme mít strach před dobrotou, ba ani před něhou!

A tady přidám ještě další poznámku: péče a ochrana vyžaduje dobrotu, je třeba žít ji s něhou. V evangeliích se svatý Josef jeví jako silný, odvážný a pracovitý muž, ale z jeho duše vysvítá velká něha, která není ctností slabocha, ba naopak, pojí se k síle ducha a všímavosti, k soucitu a opravdové otevřenosti vůči druhému, ke schopnosti milovat. Nesmíme se obávat dobroty, něhy!

Dnes na slavnost svatého Josefa slavíme zahájení služby nového římského biskupa, Petrova nástupce, a ta s sebou nese také určitou moc. Jistě, Ježíš Kristus dal Petrovi moc, ale o jakou moc se jedná? Po trojí otázce, kterou Ježíš klade Petrovi

ohledně lásky, následuje trojí výzva: pas mé beránky, pas mé ovce. Nikdy nezapomínejme, že pravá moc je služba a že také Papež, aby mohl tuto moc vykonávat, musí se nořit stále více do služby, jejímž zářivým vrcholem je kříž; musí hledět na pokornou, konkrétní a na víru bohatou službu svatého Josefa a jako on rozevřít náruč, chránit celý Boží lid, vroucně a něžně přijímat celé lidstvo, zvláště ty nejchudší, nejslabší a nejmenší, o kterých mluví Matouš v souvislosti s posledním soudem, který je o lásce: toho, kdo hladoví, žízní, je cizincem, nahým, nemocným a vězněným (srov. Mt 25, 31-46). Jedině ten, kdo slouží s láskou, dovede chránit!

V druhém čtení svatý Pavel mluví o Abrahamovi, který „ačkoli nebylo naděje, přece doufal a uvěřil“ (Řím 4, 18). Pevní v naději proti vši naději! Také dnes, před mnoha obrysy ponurého nebe potřebujeme vidět světlo naděje a sami naději dávat. Chránit stvoření, pohlížet s něhou a láskou na každého muže a ženu, znamená otvírat horizont naděje, vytvářet skulinu světla mezi mnoha mračny a přinášet teplo naděje! A pro věřícího, pro nás křesťany, jako pro Abrahama, pro svatého Josefa má naděje, kterou neseme, Boží horizont, který nám byl otevřen v Kristu; je založena na skále, kterou je Bůh.

Chránit Ježíše s Marií, ochraňovat veškeré stvoření, chránit každého člověka, zvláště ty nejchudší, chránit nás samotné – to je služba, kterou je povolán plnit římský biskup, ale ke které jsme povoláni všichni, abychom dali zazářit hvězdě naděje. S láskou chraňme to, co nám Bůh daroval!

Prosím o přímluvu Panny Marie, svatého Josefa, svatých Petra a Pavla, svatého Františka, aby Duch svatý provázel moji službu. A vám všem říkám: modlete se za mne!

Amen

přeložil Milan Laser, česká sekce Vatikánského rozhlasu

Papež František

Setkání Františka s generálem jezuitů P. Adolfa Nicoláse SJ:

A. N. v tiskovém sdělení vypráví: „Na osobní pozvání papeže Františka jsem v 17:30 přišel do domu sv. Marty, ve kterém bydleli kardinálové po čas konkláve. Stál u vchodu a přijal mě – po jezuitském způsobu – objetím. Na jeho přání jsme udělali pár fotografií a když jsem se mu omlouval, že nezachovávám etiketu, trval na tom, že se k němu mám chovat jako ke každému jiného jezuitovi a tykat mu, takže jsem si nemusel dělat starost s tím, jestli ho mám oslovovat „Vaše Svatosti“ nebo „Svatý otče“.

Nabídnul jsem mu všechny zdroje, které má naše Tovaryšstvo k dispozici, protože ve své nové pozici bude potřebovat rady, názory, lidi atd. Projevil mi za to vděčnost a když jsem ho pozval na oběd na kurii, řekl, že mu bude potěšením.

Plně jsme se shodli v několika tématech, o kterých jsme diskutovali, a já jsem nabyl přesvědčení, že budeme velmi dobře spolupracovat ve službě církvi a ve jménu evangelia.

Vládla mezi námi atmosféra vzájemného porozumění v otázkách minulosti, přítomnosti a budoucnosti, naplněná poklidem a humorem. Odešel jsem od Svatého otce s přesvědčením, že bude stát za to plně spolupracovat s Ním na vinici Páně. Na závěr setkání mi pomohl s kabátem a doprovodil mě ke dveřím. To mi přineslo pár

dodatečných pozdravů od švýcarské gardy. Znovu následovalo jezuitské objetí, dobrý způsob, jak přivítat přítele a rozloučit se s ním.“

František přijal představitele křesťanských církví a církevních společenství, židovské komunity a jiných náboženství.

Fr.: „Při mši svaté jsem vašim prostřednictvím zakusil duchovní přítomnost společenství, která zastupujete. V tomto projevu víry se mi zdálo, že ještě naléhavěji prožívám modlitbu za jednotu věřících v Kristu a že zároveň vidím jakési předznamenání plného uskutečnění této jednoty, která závisí na Božím plánu a na naší věrné spolupráci.“

„Prose milosrdného Otce, abychom plně žili onu víru, která nám byla darována v den našeho křtu, a abychom o ní mohli svědčit – svobodně, radostně a s odvahou. Tím nejlépe posloužíme sjednocení křesťanů. Bude to služba naděje ve světě, který je dosud poznamenán rozdělením, rozpory a rivalitou. Čím věrnější budeme jeho vůli – myšlenkami, slovy i skutky, tím reálnější a podstatnější bude naše cesta k jednotě.“

Fr. požádal pak bratrské církve o modlitbu za to, aby byl “pastýřem podle Kristova srdce”. Poté se obrátil k zástupcům židovského národa, ke kterému, jak zdůraznil, “nás váže zvláštní duchovní pouto”: „Děkuji za vaši přítomnost a důvěřuji v pomoc Nejvyššího, díky které budeme moci úspěšně pokračovat v bratrském dialogu. Přál si jej koncil, skutečně nastal a zejména v posledních desetiletích přinesl nemálo ovoce.“

„Katolická církev si je vědoma toho, nakolik je důležité podporovat přátelství a úctu k mužům a ženám jiných náboženských tradic.

Rád bych to zopakoval – podporovat přátelství a úcty k ženám a mužům odlišných náboženských tradic. (...) Církev je si zároveň vědoma odpovědnosti nás všech za tento svět a veškeré stvoření, které máme milovat a uchovávat. Můžeme vykonat velmi mnoho pro dobro těch chudších z nás, pro slabé a trpící, pro spravedlnost, smíření a pokoj. Avšak zejména musíme udržovat žízeň tohoto světa po absolutnu. Nesmíme dopustit, aby převládlo jednorozměrné pojetí člověka, které jej redukuje na výrobce a spotřebitele. To je v této době jedna z nejnebezpečnějších léček.“

„Otevřenost vůči tomu, co nás přesahuje, je vrozena každému člověku.

V tomto smyslu cítíme, že jsou nám blízcí také všichni muži a ženy, kteří, byť nesdílejí svou příslušnost s žádnou náboženskou tradicí, hledají pravdu, dobro a krásu – tuto pravdu, dobrotu a krásu Boha. Jsou našimi cennými spojenci v úsilí hájit důstojnost každého člověka, utvářet pokojné soužití národů a starostlivě uchovávat stvoření.“

František stále bydlí v domě sv. Marty. Ten večer, kdy se vrátil z konkláve, se však rozhodl, že zůstane ve svém dosavadním pokoji a nevyužije možnosti přestěhovat se do větších prostor, které jsou v domě sv. Marty vyhrazeny pouze papeži. Když se vrací do jídelny hotelu k jídlu, usedá na jakékoli místo, které najde volné. Žádná privilegia, maximální diskrétnost a důvěrnost, přestože je Pontifikem, Kristovým náměstkem.

Spiritualita světáctví je horší než zhýralost papežů v minulosti

Roku 2007 hovořil argentinský kardinál Jorge Maria Bergoglio na stránkách časopisu 30giorni o poslání církve a nebezpečí, kterému je společenství věřících vystaveno v nynější době.

„Antičtí teologové říkali, že duše je jakási plachetnice a Duch svatý je větrem, který duje do plachet, aby plula. Podněty a pobídky tohoto vanutí jsou dary Ducha. Bez Jeho podnětů, bez Jeho milosti nejdeme vpřed. Duch svatý nás uvádí do tajemství Boha a chrání nás před úskalími gnostické církve, před nebezpečím sebestředné církve tím, že nás posílá hlásat evangelium.“

Neznamená to však odmítání pastoračních plánů, pokračoval dále kardinál Bergoglio odpovědí na další otázku novinářky:

„Všechno, co nás směřuje na stezky Boží, je dobré. Svým kněžím říkám: Čiňte vše, co máte. Povinnosti svého stavu znáte, převezměte odpovědnost, vyjděte ven a nechte dveře otevřené. Jeden farář mi řekl «Otče, ale pak do kostela nikdo nepříjde». Proč ne? – říkám - Copak teď přicházejí na mši? Odpověděl mi: «Ne». «A tedy...» říkám. Vyjít ze sebe samých znamená vyjít také z oplocené zahrady vlastních přesvědčení pokládaných za nezvratná, pokud se stávají překážkou a pokud uzavírají horizont patřící Bohu.“

Platí to také pro laiky? – zněla další otázka:

„Problémem je klerikalizace laiků. Kněží klerikalizují laiky a laici je prosí, aby byli klerikalizováni... Je to hříšná spoluvina. Má stačit křest. Vzpomínám na křesťanská společenství v Japonsku, která zůstala dvě stě let bez kněží. Když se misio-náři vrátili, našli celou vesnici pokřtěných i platně sezdananých, všichni jejich zesnulí měli katolický pohřeb. Víra zůstala nedotčena, protože tito laici se těšili z darů milosti, přijímali pouze křest a žili svoje apoštolské poslání na základě pouhého křtu. Netřeba mít strach ze závislosti na pouhém Božím jemnocitu.“

Znamená to tedy neutíkat před obtížnou misí? – ptala se dále Stefania Falasca z časopisu 30giorni:

„Naše jistoty se mohou stát zdmi, vězením, které tísní Ducha svatého. Kdo izoluje své vědomí před putujícím Božím lidem nepozná radost Ducha svatého, jež nese naději. Osamocené vědomí je vystaveno nebezpečí. Kdo se uzavírá ve svém Tarzu, nařká na všechno anebo se cítí ohrožen ve své identitě a vrhá se do bitev, je nakonec ještě více zaujat sám sebou a stává se ještě sebestřednějším.“

Co je tedy třeba činit? - směřovala na kardinála Bergoglia další otázka:

„Musíme nahlížet lid takový, jaký je, a ne takový, jaký by měl být, a tak uvidíme, co je potřeba. Bez prognóz a receptů, avšak velkoryse. Zraněními a křehkostmi promlouval Bůh. Dovolme tedy Pánu, aby mluvil. Ve světě, který nedovedeme zaujmout svými slovy, může zaujmout jedině přítomnost Toho, který nás miluje a zachraňuje. Apoštolský zápal se obnovuje, protože svědčí o Tom, který si nás zamiloval jako první.“

Co je tedy to nejhorší, co může v církvi nastat? – zeptala se nakonec novinářka:

„To co de Lubac nazývá „spiritualita světáctví“. To je největší nebezpečí pro církve, pro nás, kteří jsme v církvi. «Je horší» - říká de Lubac - «zkázanosnější než ona ostudná lepra, která zhyzdila milovanou Nevěstu v dobách zhýralých papežů».

„Světácká spiritualita“ znamená stavění sebe samého do středu dění. To je to, co Ježíš vidí na farizejích, kteří oslavují sami sebe a navzájem.“

Znak a heslo Svatého otce Františka

Ve Vatikánu byla dnes odpoledne zveřejněna podoba znaku Svatého otce Františka. Přinášíme vám jeho oficiální popis a v následujícím textu nechybí ani vysvětlení papežského hesla Miserando atque eligendo.

Znak

Papež František se rozhodl zachovat si svůj dřívější znak, který si vybral po svém zvolení biskupem a pro který je charakteristická jednoduchost.

Nad modrým štítem jsou umístěny papežské symboly, jak je stanovil papežův předchůdce, Benedikt XVI. (mitra mezi překříženými klíči ve zlaté a stříbrné barvě, spojenými červenou stužkou). V horní části štítu je umístěn znak řádu, z něhož papež pochází, Tovaryšstva Ježíšova: zářící slunce,

v němž se nacházejí červená písmena IHS, monogram Krista. Nad písmenem H je umístěn kříž a pod monogramem tři černé hřeby.

V dolní části štítu se nachází hvězda a květ nardu. Hvězda je podle starobylé heraldické tradice symbolem Panny Marie, matky Krista a církve. Květ nardu pak představuje sv. Josefa, patrona všeobecné církve. Podle španělské ikonografické tradice je totiž sv. Josef zobrazován s větvičkou nardu v ruce. Papež chce použitím těchto symbolů ve svém znaku vyjádřit, že k Panně Marii a sv. Josefovi chová zvláštní úctu.

Heslo

Heslo Svatého otce Františka je převzato z homilií sv. Bedy Ctihodného, kněze (Hom. 21; CCL 122, 149-151), kde se v komentáři na úryvek Matoušova evangelia o povolání píše: „Vidit ergo Iesus publicanum et quia miserando atque eligendo vidit, ait illi Sequere me“ („Ježíš spatřil celníka, a když na něj pohlédl s láskou a vyvolil jej, řekl mu: Následuj mě“).

Tato homilie se zabývá Božím milosrdenstvím a zaznívá v Liturgii hodin o svátku sv. Matouše. Tato skutečnost má zvláštní význam i pro život a duchovní pouť současného papeže. Právě o svátku sv. Matouše v roce 1953 totiž mladý Jorge Mario Bergoglio ve svých 17 letech zakusil ve svém životě zvláštním způsobem přítomnost milujícího Boha. Po zpovědi pocítil, že se jeho srdce dotkl Bůh, který do něj dal sestoupit svému milosrdenství a svým milujícím pohledem ho povolal k řeholnímu životu po příkladu sv. Ignáce z Loyoly.

Když byl později Mons. Bergoglio jmenován biskupem, upomenul se na tuto příhodu, která stála u počátku jeho úplného odevzdání se Bohu v církvi, a rozhodl se, že si jako své životní heslo a program zvolí slova sv. Bedy miserando atque eligendo; ta se nyní objevují i na jeho papežském znaku.

Vatikán, 18. 3. 2013

Papež František osobně zrušil předplatné novin

Papež František překvapil majitele novinového stánku v Buenos Aires osobním telefonátem, aby mu oznámil, že ruší předplatné denního tisku. Nový papež, který byl do svého zvolení argentinským kardinálem, svému dodavateli ranního tisku poděkoval a řekl, že už jeho služby potřebovat nebude.

Napsala to americká katolická agentura Catholic News Agency.

Syn majitele kiosku Daniel Del Regno vzal 18. března po poledni telefon a uslyšel: „Nazdar Danieli, tady kardinál Jorge.“ Del Regno si zpočátku myslel, že si z něj dělá legraci někdo, kdo ví, že arcibiskup Jorge Bergoglio od něj odebírá noviny. „Opravdu, tady Jorge Bergoglio, volám z Říma,“ trval na svém volající, který se stal papežem před deseti dny.

„Byl jsem v šoku, zhroutil jsem se a nevěděl, co říct,“ řekl Del Regno argentinskému listu La Nación. „Poděkoval mi za to, jak jsem mu celou dobu nosil noviny, a popřál mé rodině všechno nejlepší.“

Danielův otec Luis Del Regno řekl, že dodával noviny kardinálu Bergogliovu každý den do jeho rezidence. O nedělních ale kardinál „docházel ke stánku v 5:30 ráno a kupoval La Nación. Pár minut si s námi povídal a pak jel vždycky autobusem do Lugana, kde hostil čajem mládež a nemocné,“ vyprávěl Del Regno.

František má na rozdíl od svého německého předchůdce Benedikta XVI. image „muže z lidu“ a je znám svou skromností. V Argentíně jezdíval místo limuzíny často autobusem nebo metrem. Ve Vatikánu se obléká a obouvá co nejskromněji, hosty přijímá z křesla postaveného ve stejné úrovni jako křesla ostatních a začal zvát na své ranní mše prosté věřící, například vatikánské zahradníky, kuchaře a hotelové zaměstnance.

23.3.2013 deník.cz, ČTK

Papež chce místo v paláci bydlet skromněji

Papež František se rozhodl vyměnit velký papežský byt v nejvyšším patře Apoštolského paláce ve Vatikánu za skromný dvoupokojový příbytek. Tímto krokem nejvyšší představitel římskokatolické církve porušil více než sto let starou tradici. Jeho mluvčí podle zpravodajské organizace BBC řekl, že si papež chce vyzkoušet tento prostý způsob života ve společném domě s dalšími kněžími.

Rozhodnutí nebydlet v honosných prostorách paláce potvrdilo už proslulou skromnost nově zvoleného papeže. Už jako buenosaireský arcibiskup se totiž odmítal přestěhovat do biskupského paláce. Kromě toho, že dává přednost skromnějšímu ubytování, je o něm také známo, že si nezřídka sám vaří.

Od nástupu papeže Pia X. na začátku 20. století každý nejvyšší pontifik obýval honosný byt v Apoštolském paláci s více než deseti místnostmi, s prostorami pro personál, s terasou a s výhledem na Řím.

Od svého zvolení papežem ale František žije v prostém dvoupokojovém apartmá ve vatikánském penzionu svaté Marty. To je rezidence hotelového typu, kterou nechal papež Jan Pavel II. upravit vedle baziliky svatého Petra.

Podle vatikánského mluvčího Federika Lombardiho chce nynější hlava katolické církve u svaté Marty setrvat. „Dnes ráno dal svým kolegům kardinálům vědět, že tam s nimi po určitou dobu zůstane,“ uvedl Lombardi. Zda to bude na dlouho, ale nedokázal říct.

ČTK, deník.cz, 27.3.2013

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Das ist Die heilige...

Svatá věčnost je: Původní vnitřní vnímavost z Ducha Svatého znovuzrozené duše. Duše to, co k ní přichází, přijímá způsobem přiměřeným a s odpovídající hloubkou.

☞ Eine gewisse Verwandtschaft...

Určitou příbuznost se svatou věčností vykazuje věčnost dítěte, které s neoslabenou silou a živostí a se svobodnou nezaujatostí přijímá podněty a odpovídá na ně. Zatím se mu nedostává zralosti vhledu, ale co vstoupí do dětské duše, to ovlivňuje její podobu pro celý život.

☞ In der ungebrochenen Kraft...

Ve své nezlomené síle vnímavosti se umělec podobá dítěti a svatému. Umělci je vlastní to, co na něj zapůsobí, přetvořit v obraz a tak to vnímá utvořit vně sebe.

☞ Jedes echte Kunstwerk...

Každé pravé umělecké dílo je smyslovým zpodobením, a to tak, že plnost smyslu, která pro člověka je nevyčerpatelná, se tajemně v díle ozve. Takto pochopeno je každé pravé umění zjevením a všechno umělecké je službou tvořením.

☞ Man kann nicht...

Člověk nemůže své oči k Bohu pozvednout, aniž by si uvědomil svou nízkost. Znalost Boha a znalost sebe sama se navzájem podpírají. Sebepoznáváním se k Bohu přibližujeme, a nikdy ho není přespříliš.

☞ Der Dienst...

Služba je projevem lásky. A protože láska je svým způsobem pokaždé jiná, může služba vyplňovat celý duchovní život.

☞ Der Mittelpunkt...

Středem duše je místo, kde se dá slyšet hlas svědomí, je to místo svobodného lidského rozhodování. A protože je tomu tak a protože k láskyplnému spojení s Bohem je nezbytná svobodná osobní oddanost, musí to místo svobodného rozhodování být místem svobodného spojení s Bohem.

☞ Die Person...

Osobnost je povolána k tomu být úplná i částečná, a pokaždé způsobem zcela osobním, z hloubi nitra. Její nejvlastnější bytí potřebuje přípravu spolubytím s ostatními, a to zase může být svým způsobem jiným poučné a obohacující.

☞ Man kann von...

Je možné mluvit o odpovědnosti společenství, ale tu je třeba odlišit od odpovědnosti jedince, kterou ale všichni členové společenství pro ně samé nesou, i když každý podle

své míry. Nesou ji ti, kteří jsou toho schopni, to jsou ti, kteří procitli k vlastnímu životu a vedou ostatní.

☞ Jede Anregung...

Každý podnět, který člověka pohne k přiblížení se sobě a přivede ho blíže k Bohu, je třeba chápat jako působení milosti, a to i když k tomu jsou použity, jako nástroje, zcela přirozené zážitky a šťouchance.

☞ Gottes Diener...

Služebníci Božími mohou být pouze svobodní duchové. Ti, kteří jsou slepými nástroji, mohou konat podle zákonů, které jim svou vůli předepisují, a mohou jít svou cestou, ale vůle jimi nemůže živě působit. Osvobození je možné tedy pouze pro svobodné bytosti.

☞ Sich selhat...

Sebe sama a svůj mír může duše najít pouze v říši, jejíhož pána nehledá kvůli němu, ale kvůli sobě. A proto zde není řeči o žádání, ale o nesmírné a obdarovávající říši milosti.

☞ Die Gnade eint...

Milost sjednocuje s Bohem. Noří se do stvoření a přitom nevymaňuje své kořeny z Boha, a vine se tak jako réva mezi nebem a zemí.

☞ Der das Kreuj...

Kdo kříž přijme, porozumí, jak břemeno učinit sladkým a lehkým.

☞ Die Mystériem...

Tajemství křesťanství tvoří nedělitelnou jednotu. Ponoří-li se člověk do jednoho, je uveden do dalších.

překlad A.S.

Hnutí a komunity působící v České republice

Koinonie Jana Křtitele

„Koinonia Giovanni Battista“ se rodí po silném zážitku vylití Ducha svatého, k němuž došlo spontánně v roce 1974 bez předchozího seznámení s hnutím Charizmatické obnovy. Je oficiálně založena 1. ledna 1979 otcem Ricardem Argañarazem v Loretu, zpočátku se usazuje na svazích hory Pasubio, oblast Vicenza. Vůle tří bratrů a jedné sestry následovat Pána Ježíše v panenství pro Nebeské království je společně prožívaná v síle modlitby a dá život prvnímu společenství Koinonie.

Již v srpnu 1978 Pán zjevuje hlavní programové linie současné Komunity: členové Koinonie Jana Křtitele jsou povoláni k chudobě a panenství a ustanovují Dům modlitby.

Koinonie Jana Křtitele je Federací jednotlivých Koinonií Jana Křtitele. Je zřízena podle norem kánonů církevního práva jako soukromé sdružení věřících. V České republice sídlí od dubna 1996 v Plzni.

Posláním Koinonie je šíření křesťanské víry prostřednictvím tří pastoračních linií: kerygma - karisma - koinonia.

Cílem komunitního života je naplnit Ježíšova slova: „Ustanovil jsem vás, abyste šli“ (a hlásali kerygma) „a přinášeli ovoce“ (s mocí charizmat) „a vaše ovoce aby zůstalo“ (vznik společenství: koinonia) (srov. J 15, 16).

Komunita je Domem modlitby, z něhož vychází „Nové povolání“ a „Nová evangelizace“. Úhelným kamenem je modlitba prožívaná v silném komunitním poutu pod působením Ducha a vyúsťuje v radostné svědectví o Vzkříšení (srov. Sk 1, 21-22).

Postupem času se do Koinonie začlenily manželské páry s dětmi, které naplňují její poslání. Koinonie je tvořena komunitami života (interní členové) a komunitami rodin (externí členové).

Komunita se dělí na Oázy tvořené:

1. komunitami života, jejíž členové odpovídají na povolání k následování Pána zsvěcením, jež se naplňuje celibátem nebo manželstvím, majíce všechno společné: modlitba, evangelizační aktivity a každodenní život. Společenství žijících v celibátu je smíšené - komunita bratří a sester.

2. komunitami rodin, jejíž členové (manželské páry a jednotlivci) se účastní aktivit komunity dané Oázy a podporují vznik a činnost Domů modlitby.

Každou Oázu vede její zástupce (pastýř) spolu s řídicí radou. Koinonie je řízena federální radou a generálním pastýřem.

V současné době má Koinonie přibližně sto bratří a sester žijících v celibátu, mezi nimiž je asi deset kněží, a tisícovku externích členů. Její Oázy jsou rozšířeny v různých evropských zemích i na Středním východě. Prostřednictvím evangelizačních činností Koinonie působila již ve 40 zemích všech kontinentů.

Kontaktní adresa: Koinonie Jana Křtitele, Budilovo nám. 1, 321 02 Plzeň.

z knihy *Nová hnutí v církvi*, www.vira.cz

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Pokud se cítíte jako chlap, chcete na sobě pracovat, chcete být užiteční ostatním, atd., máte možnost přijít na některé ze setkání i v letošním roce...

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
18. 04. 2012	Teplice	Pjetro Veselý		Marek 14
16. 05. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 15
20. 06. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 16
19. 09. 2012	Trmice	Petr Novotný		
17. 10. 2012	Teplice	Milan Pekárek		
21. 11. 2012	Bohušovice	Kosatka		
19. 12. 2012	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Pro zimní večery

Nejprve se musím omluvit za chyby v čísle ZzF 2013-03, kde vyřešené i nové zadání bylo bohužel stejné jako v čísle ZzF 2013-02 ☹.

Správný výsledek řešení z ZzF 2013-02 měl být:

1	5	3	8	7	6	4	9	2
6	2	4	3	5	9	8	7	1
7	9	8	2	1	4	6	5	3
2	6	7	1	3	8	5	4	9
8	3	9	7	4	5	2	1	6
5	4	1	9	6	2	7	3	8
4	8	5	6	9	3	1	2	7
3	1	2	4	8	7	9	6	5
9	7	6	5	2	1	3	8	4

	4		1				3
9		1		7			
			8			4	
	9			8	7	5	
	6		2				
		8					
		7				9	
1		5		4		6	7
					5	3	2

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 8. 4. Slavnost Zvěstování Páně
- 23. 4. Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka
- 25. 4. Svátek sv. Marka, evangelisty
- 29. 4. Svátek Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

Významné dny

- 7. 4. Světový den zdraví

Výroční dny biskupů

- 4. 4. Mons. Paďour narození (1943) – 70. výročí
- 6. 4. Mons. Herbst biskupské svěcení (2002)
- 7. 4. Mons. Graubner biskupské svěcení (1990)
- Mons. Hrdlička biskupské svěcení (1990)
- Mons. Radkovský biskupské svěcení (1990)
- Mons. Lobkowicz biskupské svěcení (1990)
- 10. 4. Mons. Duka převzetí arcidiecéze (2010)
- 18. 4. Mons. Kajnek narození (1949)
- 23. 4. Mons. Cikrle svátek
- 24. 4. Mons. Paďour svátek
- 26. 4. Mons. Duka narození (1943) – 70. výročí

Setkávání

- ◆ 1. neděle v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 na faře - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře - knihovna / čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 14:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každou středu od 15:00 na faře - setkání Schönstatt. maminek
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 17:45 na faře - setkání nad otázkami víry
- ◆ 2. pátek v měsíci od 19:00 na faře - setkání s promítáním
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 ^{+/++/} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		18:00	^{+/++/}
Středa	07:00		
Čtvrtek		18:00	^{+/++/}
Pátek		18:00	^{+/++/}
Sobota		18:00	^{*/**/} Bynov

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny od 17:00

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

^{+/+} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny od 18:00

^{**/} Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 04. 2013, před 1. neděli v květnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 15 Kč)